

חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002 *

מטרה

1. חוק זה נועד להסדיר את כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, אשר אינם זכאים לעמודר של שבויי מלחמה, בדרך העולה בקנה אחד עם מחויביותה של מדינת ישראל לפី הוראות המשפט הבינלאומי ההומניטרי.

הגדרות

2. בחוק זה –

"הרמטכ"ל" – ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל;
"לוחם בלתי חוקי" – אדם שנטל חלק בפעולות איבה נגד מדינת ישראל, בין במישרין ובין בעקיפין, או נמנה עם כוח המבצע פעולות איבה נגד מדינת ישראל שלא מתקיים ללביו התנאים המKENים מעמד של שבוי מלחמה במשפט הבינלאומי ההומניטרי, כמפורט בסעיף 4 לאמנת גנבה השלישית מיום 12 באוגוסט 1949 ביחס לטיפול בשבי מלחמה;

כליאת לוחם
בלתי חוקי

"כלוא" – מי שמוחזק מכוח צו שהוציא הרמטכ"ל לפי הוראות חוק זה.

3. (א) היה לרמטכ"ל יסוד סביר להניח כי אדם המוחזק בידי רשות המדינה הוא לוחם בלתי חוקי, וכי שחרורו יפגע בביטחון המדינה, רשיוי להוציא צו בחתימת ידו, המורה על כליאתו במקום שיקבע (להלן – צו כליאה); צו כליאה יכולול את הטעמים לכליאה וזאת בלי לפגוע בזכותו ביטחון המדינה.

ביטול צו
הכליאה

(ב) צו כליאה יכול שיינןן שלא במעמד האדם המוחזק בידי רשות המדינה.

(ג) צו כליאה יובא לידיעת הכלוא במועד מוקדם ככל האפשר, ותינןן לו הורמנות לטען את טענותיו בעניין הצו לפני קצין בדרגת טגן לפחות לפחות שימנה הרמטכ"ל; טענות הכלוא יירשמו בידי הקצין ויובאו לפני הרמטכ"ל; מצא הרמטכ"ל, לאחר שיען בטענות הכלוא, כי לא מתקיים התנאים הקבועים בסעיף קטן (א), יבטל את צו הכליאה.

4. סבר הרמטכ"ל, בכל עת לאחר מתן צו הכליאה, כי לא מתקיים התנאים הקבועים בסעיף (א), או שישנם טעמים מיוחדים המצדיקים את שחרורו של הכלוא, יורה על ביטול צו הכליאה.

ביקורת שיפוטית
הכליאה

5. (א) כלוא יובא לפני שופט בית המשפט המחווי לא יאוחר מ-14 ימים מיום מתן צו הכליאה; מצא שופט בית המשפט המחווי כי לא מתקיים התנאים הקבועים בסעיף (א) יבטל את צו הכליאה.

(ב) לא הובא הכלוא לפני בית המשפט המחווי ולא הוחל בדין לפני כthon 14 ימים מיום מתן צו הכליאה, ישחרר הכלוא, zostת אם קיימת עילה אחרת למעטו לפី דין.

(ג) אחת לשישה חודשים מיום הוצאת הצו לפני סעיף (א) יובא הכלוא לפני שופט של בית המשפט המחווי; מצא בית המשפט כי אין שחרורו כדי לפגוע בביטחון המדינה או כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את שחרורו, יבטל את צו הכליאה.

(ד) החלטת בית המשפט המחווי לפני סעיף זה ניתנת לערעור בתוך 30 ימים לפני בית המשפט העליון שידון בערעור בגין ייחור; לבית המשפט העליון יהיה כל הסמכויות שהואünkו לבית המשפט המחווי לפី חוק זה.

* נתΚבל בכנסת בים כ' באדר התשס"ב (4 במרס 2002); הצעת החוק ודרורי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2883, מיום י' בסיון התשס"ה (14 ביוני 2002), עמ' 416.

(ה) בהליכים לפי חוק זה מותר לסתות מדיני הראיות, מטעמים שיירשוו; בית המשפט רשאי לקבל ראייה, אף שלא בנסיבות הכלוא או בא כוחו או בעלי גלותה להם אם, אחרי שעין בראה או שמע טענות, אף שלא בנסיבות הכלוא או בא כוחו, שכן שגלו הראה לכלוא או לבא כוחו עלול לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון הציבור; הראה זו אינה גורעת מכל זכות שלם למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש]. התשל"א-1971.¹

(ו) הדיון בהליכים לפי חוק זה יתקיים בדღתיים סגורות אלא אם כן קבוע בית המשפט הראה אחרת לעניין זה.

6. (א) הכלוא רשאי להיפגש עם עורך דין במועד המוקדם האפשרי שבו ניתן לקיים את הפגישה בעלי לפגוע בעצוריו בביטחון המדינה, אך לא יותר משבעה ימיםatar בטרם הבאתו לפניו שופט בית המשפט המחווי, בהתאם להוראות סעיף 5(א).

(ב) שור המשפטים רשאי, בצו, להגביל את זכות הייצוג בהליכים לפי חוק זה למי שאושר באישור בלתי מסויים לשמש סניגור בבעלי הדין העבאים לפי הוראת סעיף 3(ג) לחוק השיפוט העברי, התשל"ו-1955.²

7. לעניין חוק זה, יראו אדם שנמנה עם כוח המבצע פעולות איבה נגד מדינת ישראל או שנטול חלק בפעולות איבה של כוח צבאי, בין מישראל ובין בעקביהם, כמו שהזרעו יפגע בביטחון המדינה כל עוד לא חמו פעולות האיבה של אותו כוח נגד מדינת ישראל, וזאת כל עוד לא הוכח אחרת.

8. קביעתו של שר הביטחון, בתעודה החתום בידו, כי כוח מסוים מבצע פעולות איבה נגד מדינת ישראל או כי תמו או טרם תמו פעולות האיבה של אותו כוח נגד מדינת ישראל, תשמש הוכחה בכל דין משפטי, אלא אם כן יוכח ההפך.

9. (א) ניתן לנקט נגד לוחם בלתי חוקי הליך פלילי לפי כל דין.
 (ב) הרמטכ"ל רשאי להורות בצו על מעצרו של לוחם בלתי חוקי לפי סעיף 3, גם אם נקט נגדו הליך פלילי על פי כל דין.

10. (א) כלוא יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו. תנאי כליאה
 (ב) תנאי הכליאה של כלואים יקבעו על ידי שר הביטחון בתקנות.

11. הרמטכ"ל רשאי לאצול מסמכיותו על פי חוק זה לקצין בדרגת אלוף שיקבע.

12. (א) הוראות חוק זה יחולו גם על לוחם בלתי חוקי, המוחזק בידי רשות המדינה ביום תחילתו.
 (ב) כל עוד לא הוחקנו תקנות לפי סעיף 5(ב), יחולו על כליאתם של כלואים תקנות סמכויות שעת חירום (מעצרים) (תנאי החזקת במעצר מינהלי) התשל"א-1981.³

¹ ס"ח התשל"ט, עמי 76.

² ס"ח התשל"ז, עמי 171.

³ ק"ת התשל"ט, עמי 76.

(א) שר הביטחון ממונה על ביצועו של חוק זה.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הדין בהלכים לפי חוק זה.

בנימין בן אליעזר
שר הביטחוןאריאל שרון
ראש הממשלהאברהם בורג
יוושב ראש הכנסתמשה קצב
נשיא המדינה**חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 11), התשס"ב-2002***

1. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981¹ (להלן – החוק העיקרי), בפרק ד', בכוורת, אחרי "סימון טובין" יבוא "והציג מוחירים".

תיקון שם
פרק ד'

2. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

הוספה סעיפים
12 עד 17

"הגדרות לעניין" בפרק זה, "המחיר הכללי" – מחיר הכלול את סך כל התשלומים בעבר נכס או שירות ואת סך כל המיסים החייבים עליהם או על מכירותם והנגבים על ידי עסק, לרבות –

(1) מס ערך מוסף, אגרות או תשלום חובה;

(2) כל תשלום אחר הנלווה לרכישת אותו נכס או שירות, בלי שנייתן לצריך אפשרות מעשית לוותר עליו במסגרת העסקה.

7.וב. (א) עסק המציג או המוכר טובין לצריך יציג על גבייהם או על גבי אריזותם את מחירם הכללי,

חובה האגדת
מחיר על טובין
והמחיר המקורי

(ב) הצגת המחיר כאמור בסעיף קטן (א) תהיה –

(1) של המחיר הכללי בלבד, ורק במטבע ישראלי;

(2) במקום הנראה לעין, בספרות ברורות וקריאות.

(ג) הוראות סעיפים קטן (א) ו-(ב) יחולו גם על טובין המוצגים על ידי עסק לרואה בכל דרך שהיא, באופן הנutan יסוד להניה שהטובין, או טובין הדומים להם, מוצעים על ידי לצריך למקרה.

(ד) המחיר המקורי של טובין יהיה המחיר שהוצע עליהם בהתאם להוראות סעיף זה, אף אם מחירם בקופה גבוהה מהמחיר האמור.

(ה) השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע סוג טובי שלגביהם תהיה חובה להציג, נסף על המחיר הכללי או במקומו, את המחיר ליחירת מידת משקל או נפח, הכל כפי שיקבע.

17. השר רשאי לקבוע שבל עסק, שעסקו או חלק מעסקו הוא עשיית שירותים בתחום שקבע, יציג במקום עסקו את המחיר הכללי הנדרש بعد מתן השירות או עשייתו; הצגת המחיר הכללי תהיה רק במטבע ישראלי, במקום הנראה לעין ובספרות ברורות וקריאות.

הצגת מחירי
שירותים

* נתקבל בכנסת ביום כ' באדר התשס"ב (4 במרס 2002); הצעת החוק ודבורי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2563, מיום ז' בכסלו התשנ"ז (18 בנובמבר 1996), עמ' 76 ובהצעה חוק 2856, מיום ו' באדר ב' התשס"ט.

¹³ במרס 2000, עמ' 318.
¹⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשס"א, עמ' 125.